Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-623/25
05. децембар 2025. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Марине Илић, председника већа, Ђорђа Ристића и Звездане Поповић, чланова већа, са записничарем Радицом Карић, у кривичном поступку против осуђеног АА из …, због кривичног дела тешко убиство у покушају из чл. 114 ст. 1 тач. 5 у вези чл. 30 Кривичног законика и др, одлучујући о жалби браниоца осуђеног АА, адвоката Живорада Лекића из Крагујевца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Кв-54/25 од 24.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 05. децембра 2025. године, донео је једногласно

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба браниоца осуђеног АА и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Краљеву Кв-54/25 од 24.10.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кв-54/25 од 24.10.2025. године, одбијен је захтев браниоца осуђеног АА из …, адвоката Живорада Лекића из Крагујевца за изрицање јединствене казне затвора осуђеном, по правноснажним пресудама Вишег суда у Краљеву 1К-3/16 од 02.12.2016. године, Окружног суда у Београду-Посебно одељење за организовани криминал К.По.8/03 од 12.07.2004. године и Основног суда у Крушевцу 4К. 438/14 од 11.07.2014. године, као неоснован.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац осуђеног АА, адвокат Живорад Лекић из Крагујевца, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, "погрешне примене кривичног законика" и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, преиначи пресуду Вишег суда у Краљеву у погледу одлуке о казни, тако што ће изрећи јединствену казну затвора по правноснажним пресудама Вишег суда у Краљеву 1К-3/16 од 02.12.2016. године и Окружног суда у Београду-Посебног одељења за организовани криминал К.По.8/03 од 12.07.2004. године. Предложио је да се на седницу већа позову осуђени и бранилац осуђеног, ради присуствовања истој.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, поднеском Ктж-658/25 од 01.12.2025. године, предложио је да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, одбије као неосновану жалбу браниоца осуђеног АА, адвоката Живорада

Лекића, а пресуду Вишег суда у Краљеву Кв-54/25 од 24.10.2025. године потврди. Поменути предлог је достављен браниоцу осуђеног.

Апелациони суд је одржао седницу већа, сходно чл. 447 ст. 1 Законика о кривичном посутпку (ЗКП), у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва, о којој није обавештавао осуђеног и његовог браниоца, будући да по налажењу већа овог суда, њихово присуство, није корисно за разјашњење ове кривичноправне ствари, а на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је, сходно одредби чл. 451 ст. 1 Законика о кривичном поступку, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, па је, по оцени навода и предлога у изјављеној жалби и предлога јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, нашао:

Жалба браниоца осуђеног је неоснована.

По налажењу Апелационог суда, првостепена пресуда није захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка како се то неосновано жалбом браниоца осуђеног указује, будући да је првостепени суд правилно применио одредбе чл. 552-556 Законика о кривичном поступку, којима је регулисан поступак за изрицање јединствене казне, тим пре што се у жалби не конкретизује о којој битној повреди је реч и у чему се она састоји, због чега је ове жалбене наводе оценио као неосноване.

Наиме, из списа предмета произлази да су пресудом Вишег суда у Краљеву Кв-15/23 од 24.03.2023. године преиначене у погледу одлуке о казни, правноснажне пресуде, и то пресуда Вишег суда у Краљеву 1К-3/16 од 02.02.2016. године и пресуда Основног суда у Крушевцу 4К-438/14 од 11.07.2014. године и то тако што је осуђени АА осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 16 (шеснасет) година и 2 (два) месеца, а коју казну затвора тренутно издржава, док се увидом у извештај референта за извршење кривичних санкција Вишег суда у Краљеву утврђује да је осуђени АА кривична дела по напред наведеним- каснијим пресудама Основног суда у Крушевцу 4К-438/14 од 11.07.2014. године и Вишег суда у Краљеву 1К-3/16 од 02.12.2016. године учинио у току 2014. године (март 2014. и 08.05.2014. године, по пресуди Основног суда у Крушевцу 4К-438/14 од 11.07.2014. године и дана 05.02.2014. године, по пресуди Вишег суда у Краљеву 1К-3/16 од 02.12.2016. године), дакле након што је осуђени у целости издржао казну затвора у трајању од 10 година, изречену пресудом Окружног суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.П.8/03 од 12.07.2004. године, (од 27.03.2003. године до 27.03.2013. године), због чега је правилно закључило веће првостепеног суда да у конкретном случају нису испуњени законски услови за изрицање јединствене казне затвора у конкретном случају.

Одредбом члана 62 ст. 1 Кривичног законика (КЗ), прописано је да, ако се осуђени осуди за кривично дело учињено пре него што је започео издржавање казне по ранијој осуди или за кривично дело учињено за време издржавања казне затвора или малолетничког затвора, суд ће изрећи јединствену казну за сва кривична дела, применом одредбе члана 60 КЗ, узимајући раније изречену казну, као већ утврђену, при чему ће се казне или део казне коју је осуђени већ издржао урачунати у изречену казну затвора.

По налажењу Апелационог суда, а имајући у виду да је осуђени АА, казну затвора на коју је осуђен пресудом Окружног суда у Београду, Посебног одељења

за организовани криминал издржао пре него што је извршио кривична дела по пресудама Вишег суда у Краљеву и Основног суда у Крушевцу, то је првостепени суд правилно закључио да нису испуњени законски услови за изрицање јединствене казне затвора предвиђени одредбом члана 62 став 1 КЗ и правилно одбио захтев браниоца осуђеног за изрицање јединствене казне као неоснован.

Неосновани су жалбени наводи браниоца осуђеног којима се указује да су испуњени услови за изрицање јединствене казне без навођења конкретних разлога, имајући у виду да и по оцени овог суда услови за изрицање јединствене казне нису испуњени из разлога о којима је већ напред било речи, при чему нису од утицаја на другачију одлуку суда ни наводи жалбе да је у конкретном случају одлука донета на штету осуђеног, због чега је жалба браниоца осуђеног оцењена као неоснована.

Из наведених разлога, Апелациони суд, је на основу чл. 457 Законика о кривичном поступку, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар,
Радица Карић,с.р.

Председник већа-судија,
Марина Илић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић